

CultureTalk Turkey Video Transcripts: <http://langmedia.fivecolleges.edu>
Helping Children in Non-Traditional Ways

Turkish transcript:

Merve: ...Hani geleneksel okullarda çocuğun bir “gelişimi” sözkonusu, sen bilgi veriyorsun bu gelişimi nasıl diye.

Mine: Testlerle onaylıyorsun.

Merve: Karneler yolluyorsun. Veli görüşmesine çağırıyorsun, çocuğun notlarını anlatıyorsun, yaptıklarını gösteriyorsun falan filan. E burda öyle birşey yok, yani. Mesala, dört yaşından çocuğunu getiren de var, sekiz yaşında, oniki yaşında getiren de var. Başka bir sürü okulda çok sıkıntılar yaşadığı için, oralarda yapamayacağını anlayıp danışmanların yönlendirilmesiyle gelenler var.

Mine: Kesin bu da ADD’si olan çocuklar...

Merve: Olabiliyor. Tabi çocuk ne kadar bu okulda kalmışsa o kadar daha çok adapte oluyor, o kadar daha çok içerine girebiliyor, o kadar daha çok faydalanabiliyor. Ama başka okullarda epey yaşamış ve kötü hatıralarla gelen çocukların tabi üstlerinden o baskıyı atmaları çok zor oluyor. Mesala dört yaşında, beş yaşında bir çocuk, gayet yani kendinden çok daha güvenli olabiliyor, çok daha becerikli olabiliyor, çok daha meraklı ve öğrenmeye hazır olabiliyor, oniki yaşında bir çocuktan, çünkü bu çocuk o kadar nefret etmiş ki öğrenme işinden, rahatlaması falan çok vakit alıyor.

Mine: Peki şey böyle çocuklara rehberlik servisi gibi birşey...?

Merve: Öyle birini görmedim.. Yani staff..ondan bahsetmiyor. Counseling diye bir bölümü ayrıca yok sanki. Ama muhakkak ki, yani personelindekilerden, yani kadrosundakilerden muhakkak bir ikisinin zaten pedagojik eğitimi almış, ya da erken, *early childhood education* falan gibi birşey yapmış falan insanlar var, muhakkak ki bunlar pedagoji temelli insanlar, hepsinde olmasa bile.

Mine: Ya ben şey anlamında düşünmüştüm de...

Merve: Ne?

Mine: Hani çocuklar kendilerini kötü hissettiklerinde konuşacakları...

Merve: Her zaman konuşabiliyorlar, fakat bunun güzelliği... Aslında bizim okullarımızda çocuklar o kadar, yani o kalabalığa rağmen öyle yalnızlığa itiliyorlar ki, çünkü 8 tane 40 dakikalık ders var, ve sadece öğretmeni dinleyecek, belki öğretmenle bir cümle alışverişi olacak. Arkadaşıyla konuşamaz dersi bozar, tenffüsler bir hır gür, öğle saatinde belki bir iletişim var, ve sonra da gittiler, tabi problemi olunca kime ne zaman konuşacak, biraz

zor. Ama bu okulların tek iki yüz çocuk var, iki yüz çocuk her zaman birbiriyle konuşabiliyor, zaten de konuşuyorlar inanılmaz şekilde konuşuyorlar ve sıkıntılarını zaten danışmana falan ihtiyaç olmadan gideriyorlardır

Mine: Bir de zaten..

Merve: Hani bizim kültürümüzde birbirine çaya gidersen, derdini anlatırsın, kocandan çektiğini anlatırsın, para sıkıntını anlatırsın, o onu anlatır bu bunu anlatır, rahatlar gider, böylece psikologa falan gerek kalmaz. Burda da öyle bir durum var sanki.

Mine: Bir de şey zaten geleneksel *school* yapısında, şey okul yapısında... şey var...rehberliğe gidince de direkt sorunlu oluyor gibi.

Merve: Evet, var tabi. Yani hele Türkiye'deki okul rehber danışmanlarının o kadar değişik rol beklentileri ve tanımları var ki. Yani kendinin bildiği bir çerçeve var zaten, ama okul müdürü, ya da veli, ya da öğrenci ya da diğer öğretmenler bambaşka gözle bakabiliyorlar rehberlere. Yani a işte psikolojik bozukluğu olan çocukların gittikleri yer olarak bakabiliyor. Müdür işte disiplin edilmesi gereken çocukların gönderildiği yer olarak bakabiliyor. Veli benim çocuğumun bir sorunu yok, gitmesine gerek yok niye gitmiş, niye konuşulmuş diye tepki gösterebiliyor. Öbür öğretmenler benim çocuklarımın bütün problemlerini ben hallederim, kimseye danışmalarına gerek yok diyebiliyor. Yani bir sürü, bütün bu problemlerle yaşıyorlar gerçekten danışmanlar işleri zor.

English translation:

Merve: In traditional schools, there is the “development” of children, I mean you give information about how the development is going.

Mine: You verify it with tests.

Merve: You send report cards. You invite them to parents-teacher meetings, you explain the grades of the kid, show them what s/he has done etc. Here, there is not such a thing. For example, there are those who bring their kid at an age of four, age of eight, age of twelve. Some children who have had a lot of problems in other schools come [to this school] as directed by counselors after being thought that that they cannot make it through.

Mine: They must be children who have ADD.

Merve: Could be. Of course the longer the kid has stayed in this school, the more they get used to it, the more they get to adapt, and the more they can benefit. But it is harder for students who have been other schools for a long time to get rid of that pressure. For example, at an age of four, at five, the child can be more self-confident, can be more skillful, can be more curious and ready to learn, [in comparison] to a twelve year old, because this kid has hated the job of learning for so long, it takes time for him to relax.

Mine: Well is there a counseling service for kids?

Merve: I have not seen someone like that. I mean like staff . . . has not been mentioned. It looks like there is not a separate section for counseling. But for sure, someone on personnel, one or two people have gotten pedagogical education, or there are people who have studied early childhood education or something like that. Although not all of them, most of these people have some pedagogical basis.

Mine: I mean I thought of something like . . .

Merve: What?

Mine: I mean someone for children to talk to when they feel bad.

Merve: They can talk all the time, but the beauty of it . . . In fact, in our schools, the children, despite all that crowd, are pushed to loneliness, because there are eight classes each forty minutes long. S/he is supposed to just listen to the teacher, and at best can have a sentence-long conversation with the teacher. S/he cannot talk with his friend, that disrupts the classroom, the breaks are noisy and then maybe there is some communication at the lunch break, and then they leave school. When is s/he going to talk when s/he has a problem, that's a bit difficult. But, these schools only have 200 students, they can talk with each other whenever they want, and they already do, they talk unbelievably and they get rid of their problems without ever needing a counselor.

Mine: And also . . .

Merve: Like, in our culture you would go to each other to have tea, you would talk about your problems, you would talk about what your husband has done to you, you would talk about your financial problems, one would tell this the other would tell that, you would relax and continue, so that there would not be any need for a psychologist. It seems like that there is a similar situation here.

Mine: And also in the traditional school structure when someone goes to counseling it is perceived as if the kid has [mental] problems.

Merve: Yes, there are. Especially in Turkey, the counselors at schools have been expected to fulfill different roles with different specifications. I mean, there is a framework that s/he herself/himself knows, but the school manager, or the parents, or the student or the other teachers can look at counselors from a totally different perspective. It can be seen as the place to which students who have mental disabilities go. The manager can see it as a place where students who need to be disciplined are sent to. The parent can react saying that his/her child does not have problem and [would question] why the child was taken, why s/he was spoken to. Other teachers can say that they can take care of all the problems of their students, thus arguing that they do not need any counseling at all. I mean, the counselors deal with all these problems, their job is really hard.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2003-2009 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated